הצעות למורה להתנהלות מפגש עבודה פרטני במתמטיקה (מעובד על-פי "אח"ד מי יודע? מ. בן יהודה, ו. שרוני , הוצאת יסוד 2009)

בשלב ההכנה של המפגש

1. תכננו תרחישים שונים ומטלות שתרצו להשתמש בהם.
2. הכינו מראש תשובות צפויות לכל שאלה- תשובות נכונות , דרכי פתרון ותשובות שגויות.
3. זיכרו - מטעות אחת אי אפשר להסיק תפיסה שגויה. לכן, הכינו מראש לכל טעות צפויה, עוד שאלות ברמות קושי שונות שאפשר לשאול כדי לברר (ברור ראשוני) אם לתלמיד יש תפיסה שגויה.

בזמן המפגש

1. במהלך המפגש תעדו את תשובות התלמידים. במקרים רבים תשובות אלו ישמשו לכם כחומר גלם להמשך תכנון העבודה עם התלמיד.
אינכם יכולים לסמוך רק על הזיכרון. קריאה מחודשת של הדברים מאירה ומבהירה תובנות של התלמיד ומאפשרת רפלקציה על התהליך שהתלמיד עבר במפגש.

2. הימנעו מלהנחות את הילד ברמזים (כמו התחלת מילה, אות, תשובה), גם כאשר נראה שהילד יודע את התשובה הנכונה. העדיפו תמיד שאילת שאלה על-פני רמז מנחה.

3. חשוב ליצור אווירה שבה הילד ירגיש שמותר לו לטעות ולבטא את חשיבתו. לעיתים תגובות או תנועות גוף של המורה מסגירות חוסר סבלנות או תחושה של ייאוש מצד המורה. תגובות כאלו עשויות לשתק את התלמיד.

4. הימנעו מהפסקת התלמיד כאשר הוא טועה. אם תתנו לו להמשיך קיים סיכוי שתוכלו להבין את מקור הטעות, תוכלו לשוחח אתו עליה. תנו לו הזדמנות לזהות על-ידי שאלות בעצמו את הטעות ולתקן אותה.

5. לעיתים, במקרה של שגיאה מומלץ לחזור על תשובת התלמיד. בדרך זו תינתן לו הזדמנות לשמוע את תשובתו ולזהות את השגיאה שלו. זו גם דרך להגיב על דבריו בצורה נטראלית.

6. חשוב לעודד את התלמידים להעביר קו על טעויות כתובות ולא להשתמש במחק. כמו כן, חשוב לעודד אותם לבצע חישובי עזר, ציורים וסרטוטים במחברת ולא למחוק אותם.
כדאי לייחד ל"טיוטות" אלו מקום מיוחד (כמו העמוד הימני במחברת) כדי שירגישו חופשיים להשתמש בסכמות ובחישובי עזר, וגם כדי שנוכל לעקוב אחר תהליך העבודה שלהם.

7. אל תבקשו כתיבת תהליך במקום שהחישוב הוא אוטומטי, או צפוי להיעשות כולו בעל-פה.

8. המנעו משאילת שאלות שהתשובה עליהן היא " כן", " לא" " נכון" מבלי לברר בשאלות נוספות מדוע התלמיד ענה כפי שענה.

9. בקשו מהתלמיד לחשוב בקול רם ולתאר את מה שהוא עושה. מידי פעם הזכירו לו לתאר את מה שהוא מבצע

10. דאגו לעבוד במקום שקט. נטרלו את הגורמים העשויים לגזול מהתלמיד את הקשב